గ్రాస్ రూట్స్ మిషన్

(Mission of Grass Roots)

1988లో, భారతదేశంలోని మొట్టమొదటి కార్పొరేట్ ఆసుపత్రిపై ఒక అధ్యయన పద్ధతి (కేస్ స్టడీ) ని అభివృద్ధి చేయడానికి నేను వెళ్ళాను, ఇది స్థాపించబడిన 4 సంవత్సరాలలో అన్ని ప్రతికూలతలు ఉన్నప్పటికీ అత్యంత గౌరవనీయమైన సూపర్-స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రిగా పేరు సంపాదించింది.

నేను రిసెప్షన్‌లో జనరల్ మేనేజర్ (అడ్మినిస్ట్రేషన్)ని కలవడానికి వెళ్ళినప్పుడు, అతను నన్ను లిఫ్ట్‌లోకి తీసుకెళ్లి లోపలికి రమ్మని చెప్పి, వేగంగా సైడ్ ర్యాంప్‌కి వెళ్లాడు. నేను ఐదవ అంతస్తు చేరుకున్నప్పుడు, అతను ఒక నిమిషంలో అక్కడకు వచ్చి, నవ్వుతూ నన్ను ఆహ్వానించాడు .లిఫ్ట్‌లో నాతో ఎందుకు చేరలేదని అడిగినప్పుడు, అతను ఇలా అన్నాడు, "లిఫ్ట్ రోగుల కోసం ఉద్దేశించబడింది. చీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్, జ్యాయిట్ చీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ (ఛైర్మన్ కుమార్తె, ఇతర జనరల్ మేనేజర్, అధికారులు, వివిధ అంతస్తులలోని సిబ్బందితో సహా ఛైర్మన్ (కార్డియాలజిస్ట్) తప్ప మరెవరూ దీనిని ఉపయోగించరు. మేము ర్యాంప్ ద్వారా వెళ్తాము, రోజుకు 4-5 సార్లు ఉండవచ్చు. మేము ఒకవేళ లిఫ్ట్ ఉపయోగిస్తే, లిఫ్ట్ ఆపరేటర్ రోగికి కాకుండా మాకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వవచ్చు".

హోటల్ చోళ షెరటాన్ నుండి వచ్చిన ఫుడ్ అండ్ బేవరేజెస్ చీఫ్‌ను నేను కలిసినప్పుడు, ఆయన ఇలా అన్నారు, "నా అనుభవం ఇక్కడ ఉపయోగపడదు.. దాదాపు 300 మంది రోగులకు ప్రతిరోజూ 700 కి పైగా ప్రత్యేకమైన లిక్విడ్ డైట్‌లను నేను తయారు చేయాల్సి ఉంటుంది. రోగికి మాత్రమే కాకుండా అతిథులకు కూడా చాలా తక్కువ సమయంలో ఆహారం అందేలా మనమే చూసుకోవాలి, ఎందుకంటే అలా జరగకపోతే, రోగి పరిస్థితిపై ప్రతికూల ప్రభావం పడవచ్చు".

హౌస్ కీపింగ్ ఇన్‌ఛార్జ్ అయిన మాట్రన్‌ను కలిసిన అనుభవం కూడా భిన్నంగా లేదు. ఆమె నన్ను స్వాగతించింది కానీ బెడ్ లినెన్లు మరియు దిండు కవర్లను లెక్కిస్తూనే ఉంది. నేను అలసిపోయాను. దాదాపు 20 నిమిషాల తర్వాత ఆమె లెక్కింపు ముగించి నా వైపు తిరిగింది. "క్షమించండి, మిమ్మల్ని వేచి ఉంచినందుకు. నేను మీ కోసం ఏమి చేయగలను?" అని ఆమె అడిగింది. నన్ను నేను నియంత్రించుకోలేక, నేను అడిగాను, "మీరు మొదట నన్ను చూసుకుని, ఆపై బెడ్ లినెన్లను లెక్కించలేరా? ఆమె ఇలా సమాధానం చెప్పింది, "సర్, మా లాండ్రీ పెరిగిన భారాన్ని మోయలేకపోతోంది. కాబట్టి మేము బయటి దుస్తులను ఉతికేవారి సేవను ఆశ్రయించాలి. సమయానికి బెడ్ లినెన్ జారీ చేయగలిగేలా నేను బెడ్ లినెన్ మరియు దిండు కవర్లను రోజుకు రెండుసార్లు తనిఖీ చేయాల్సి వచ్చింది,". "రెండు రోజులకు ఒకసారి లేదా వారానికి ఒకసారి లేదా రోగి డిశ్చార్జ్ అయినప్పుడు ఎందుకు జారీ చేయకూడదు? మన నగరంలోని ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో, రోగి డిశ్చార్జ్ అయినప్పుడు లేదా ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు వారు దానిని మారుస్తారు" అని నేను అన్నాను. "ఏమిటి?" అని ఆమె దాదాపుగా అరిచింది. కళ్ళు మరియు నోరు విశాలంగా తెరిచి, షాక్ స్థితిలో, ఆమె గొణుగుతూ, "కానీ రోగికి ఏమి జరుగుతుంది, అతనికి ఇన్ఫెక్షన్ వస్తుంది కదా" అని అడిగింది.

నేను ఎవరిని కలిసినా, జ్యాయింట్ చీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ నుండి EDP మేనేజర్ వరకు, "పేషెంట్" అనే పదం మా సంభాషణలో ప్రతిధ్వనించింది. "పేషెంట్ కేర్" మిషన్ సంస్థ అంతటా ఉమ్మడి విలువలుగా విస్తరించిందని నేను అర్థం చేసుకున్నాను మరియు నియమాలు స్పష్టంగా లేనప్పుడు ఏమి చేయాలో ప్రజలకు తెలుసు.

భారతదేశం నుండి దూరంగా ఉన్న సబాడెల్ అనే నగరంలో, స్పెయిన్‌లోని బార్సిలోనా నుండి 40 కిలోమీటర్ల దూరంలో, పార్క్ టౌల్టి కన్సార్టియం హాస్పిటల్ నాలుగు ఆసుపత్రుల విలీనం ద్వారా ఏర్పడింది, ఎందుకంటే వారి ఆర్థిక పరిస్థితి క్షీణించింది. వారు తప్పని సరైన జాతీయ భద్రతా నిధికి కూడా విరాళం ఇవ్వలేకపోయారు.. వాటిలో రెండు మునిసిపాలిటీకి చెందినవి, ఒకటి ప్రైవేట్ సేవింగ్స్ బ్యాంక్ యాజమాన్యంలో మరియు రెండవది మ్యూచువల్ ఫండ్స్ కంపెనీకి చెందినవి.

విలీనం తర్వాత 5 సంవత్సరాలుగా ఏకీకరణ కోసం చాలా గందరగోళాన్ని ఎదుర్కొన్న తర్వాత, ఆసుపత్రి ఒలింపిక్ రిఫెరల్ ఆసుపత్రిగా ఆవిర్భవించింది. ఆసుపత్రి మరియు దాని సిబ్బంది గురించి నేను చాలా మంచి విషయాలు విన్నాను మరియు వారిని ఎంతో గౌరవించాను. కానీ నేను అక్కడికి వెళ్ళినప్పుడు, చాలా శబ్దం, నినాదాలు మొదలైన వాటితో నేను షాక్‌కు గురయ్యాను. ఇదంతా ఏమిటని నాతో పాటు వచ్చిన వైద్యుడిని అడిగాను. వేతన సమస్యపై సిబ్బంది ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా నిరసన తెలుపుతున్నారని ఆయన బదులిచ్చారు. "చింతించకండి, అది అరగంట తర్వాత ఆగిపోతుంది" అని ఆయన అన్నారు. నా జిజ్ఞాస కళ్ళను చూస్తూ, " "ఈ అంశంపై దేశవ్యాప్తంగా నిరసన నిర్వహించిన యూనియన్లకు సంఘీభావం ప్రకటించడానికి సిబ్బంది ఆందోళన చేస్తున్నారు. కానీ ఇక్కడి సిబ్బంది భోజన సమయంలో మాత్రమే నిరసన తెలుపుతున్నారు, ఎందుకంటే ఈ సమస్యపై తమ తప్పు లేకుండా రోగులు బాధపడకూడదని వారు కోరుకుంటున్నారు".

ఆసుపత్రి సంస్థాగత చార్ట్ కూడా విచిత్రంగా ఉంది, ప్రజలను రెండు సెట్లుగా విభజించే మందపాటి సరిహద్దు; ఒకటి కేంద్రంలో రోగి మరియు సరిహద్దు లోపల దాని చుట్టూ వైద్య విభాగాలు మరియు సరిహద్దు వెలుపల ఉన్న అన్ని ఇతర సిబ్బంది. అడిగినప్పుడు, ప్లానింగ్ చీఫ్ "లైట్" రోగుల కేంద్రీకరణ యొక్క వ్యక్తీకరణగా వివరించాడు, అతనికి ఏదైనా జరిగితే, సరిహద్దు వెలుపల ఎవరూ అవసరం లేదు. నాలాంటి సందర్శకుడికి "రోగి సంరక్షణ" ఆ ఆసుపత్రిలో ఒక సాధారణ విలువగా మారిందని సందేశం బిగ్గరగా మరియు స్పష్టంగా ఉంది.

"మనం లక్ష్యం మరియు ఉమ్మడి విలువల గురించి చాలా మాట్లాడుకుంటాము, కానీ మనలో ఎంతమంది దాని ప్రయోజనాలను గ్రహిస్తున్నారో అని నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది" అని కేసు రచయిత అనుకున్నాడు.